

MARENGO, WIS.

Joulujuhlat on ohi, ja olikin sitä hommaa koko pyhien ajan. Kolmena iltana peräkkäin oltiin haalilla. Aatto-iltana oli kuusijuhla, jossa lapset esittivät kappaleen "Sosialismin puu". Siitä yleisö tykkäsi, että se oli hyvä. Lapset oli itsekin siihen innoituneet. Useat esittivät osansa kuin vanhat näyttelijät. Laulu, joka oli kappaleen lopussa ei mennyt oikein hyvin, mutta se johtui siitä, ettei voitu kylliksi harjoitella. Täällä kun on pitkä matka lasten tulla harjoituksiin ja ilmatkin olivat jo liian kylmiä. Kunhan tulee kevät, niin hommatan oikein isompi lasten näytelmä. Kyllä ne näyttävät osaavan suomenkielillä esittää oikein hyvin. Nuorten keskuudessa meidän tulee tehdä voimakasta kasvatustyötä. Meillä on täällä työväenyhdistys jo pitänyt useita kokouksia, eikä ole vielä yhtään nuoria joukossa. Niitä näyttää olevan täällä koko paljon ja ne olisi saatava mukaan. Jos emme voi niihin vaikuttaa, niin ei meidän työllämme ole mitään merkitystä. Nuortenhan on tulevaisuus ja heidän tulisi tietää muutakin kuin se, että he ovat olemassa tässä maailmassa. Äidit ja isät, jolla on nuoria tyttöjä ja poikia, jotka voivat yhtyä osastoon, lähettäkää heidät haalille. Joka kuukauden ensimmäinen sunnuntai on kokoukset päivällä kello yksi, siellä he voivat yhtyä osastoon ja vanhemmat tulkaa mukaan. Pieni on vielä jäsenmäärä, sen pitäisi nousta, tai muuten se kuolla kupsahtaa, kuten ennenkin koko osasto.

Nyhdän ne osuuskaupan ompeluseuran naisten hommaat arpajaiset ohi ja menit, tulot näistä oli kaiken kaikkiaan (\$255.71). Tämä kaikki annettiin osuuskauhalle. Menot mitä oli, saimme maksetuksi kahvipöytä-rahoilla. Kyllä vain naisetkin saa paljon aikaan, kun ovat yksimielisiä. Pari vuotta takaperin jos olisi puhunut, että kyllä naisetkin voisivat hommata kaupansa hyväksi, olisi saanut vastauksen: että ei kerrasaan mitään. Alka muuttuu ja me ajan mukana.

Toverittaren tilauksia High Bridge puolella ottaa Mrs. Pylkki ja kaikkien puolelehtien tilauksia. Toivotan onnellista uutta vuotta osuuskaupan ompeluseuran naisten puolesta kaikille toverittaren lukijoille. — Liina.

SAN FRANCISCO, CALIF.

Tervehdys Toverittaren lukijakunnalle. Koska tulit valittua Toverittaren kirjeenvaihtajaksi, niin koitan täyttää velvollisuuteni.

Meillä oli osaston vuosikokous torstaina jouluk. 30 p. 1920, jossa valittiin virkailijat alkavalle toimintakaudelle. Toimet jakautuivat tavallisen hyvin, edellisissä vuosikokouksissa verraten, joten meillä on nyt uusia voimia toiminnassa. Siis eteenpäin, aika huutaen kutsuu meitä taisteluun! Paikkakunnalla on vielä paljon suomalaisia, aivan haalinkin ympäristöllä, jotka eivät kuulu osastoon. Kuule sisko ja veli! Liity köyhälistön riveihin!

Osastossamme on myös paljon jäseniä, jotka kuuluvat vaan nimellisesti osastoon, eikä käsitellä sillä muuta merkitystä, kun ollaan vain. Toverit! Meidän täytyy myöskin tehdä jotain. Meidän täytyy kunkin kohdastamme kantaa kortemme yhteiseen kekkoon. Se tarkoittaa: meidän täytyy voimien mukaan työskennellä sen aatteen eteen, joka vie köyhälistön varmaan voittoon.

Osastomme toiminnasta voi sanoa, että se on ollut hiljaista eteenpäin menoa. Joulun aikana juhlittiin, vaikka ei joka päivä. Nyt on taas tulossa osaston 20:nä vuosijuhla sunnuntaina 16 p. tammik. 1921, alkaa kello viisi iltapäivällä hyvällä ohjelmalla. Lauantaina 15 p. tammik. antaa West Berkeleyin soitokunta konsertin San Franciscon Työväen-

talolla. West Berkeleyyn näytelmäseura vieraillee kappaleella "Vanki No. 77" sunnuntaina 23 p. tammik. 1921. Sitten tulee suuret ja hauskat naamiohuvit seuraavaksi. En tiedä vielä varmaan iltaa, mutta viimeinen lauantai-ilta tammik. tai ensimmäinen lauantai-ilta helmikuussa. Palkinnotkin on paremmat, mitä ne on pitkään aikaan olleet. Ensimmäinen palkinto \$10.00, toinen 5.00 ja kolmas \$3.00. Valmistautukaapas nyt naamiohuviin, siellä tulee paljon hauskaa, kuten muistatte entisestään. Seuratkaa ilmoitusta Toverissa. Helmikuun ajalla tulee jotain suurempia näytöksiä, koska näytelmäseurala on uusi johtaja. Kuulin kuiskeen, että hänellä on joku uutuuksia tulijaisnäytäntönä, nimeä en uskalla sanoa, kun en ole siitä ihan varma. No sinäpä ne huvipuolet olivat, mitä minä tiedän tällä kertaa, sitte toiste lisää.

Onnellista uutta vuotta ja tarmokasta toimintaa aatteemme eteenpäin viemiseksi kaikille Toverittaren lukijoille. — Toivoo: Hilma Laine.

BELDEN, N. DAK.

Siltä on jo pitkä aika, kun on näkynyt Toverittareissa meidän kylän kulumisia. Jospa minä taas koettaisin ilmoittaa mailmalle, että eletään sitä vielä täälläkin. Ei ole ollut hyvin kova tämä talvi. Olemme saanut nauttia kauniista illoista, vain harvoin on ollut kylmiä päiviä. Lunta ei ole satanut muuta kun senverran, että on maan saanut valkoiseksi. Joulujuhliinkin saimme ajalla kesijouluvoimilla.

Jouluuattoiltana oli kokoontunut paljon väkeä haalille, jossa juhlivat suomalaiset ja toskieliset yhteisesti. Haali oli koristettu joulukuusella ja köynnöksillä ja ohjelmaa oli varattu runsaasti. Lapset esittivät ohjelmaa molemmilla kielillä ja esittivät osansa kokolailla hyvin. Joulukko myös saapui lahjoineen niinkuin tavallisesti ja jatoi kaikille vapaasti makeisia ja myös lahjoja, jotka olivat ukon säkkiin lähettäneet ystävät ja lasten vanhemmat. Tästä lahjojen jakamisesta olisi jotain sanottavaa. En sano tässä yksin omaa mielipidettäni, vaan monen muunkin, että lahjain jakaminen olisi jätettävä porvarien huoletksi. Se on palkallaan, jos makeisia jaetaan ja jos vanhemmat joutuvat antaa lapsilleen joulu-ukon välityksellä. Mut' kun kaikki eivät sitä tee, niin lapset eivät käsitä, miksi toiset saavat lahjoja, toiset ei. Miksi heille täydellisesti uskotetaan, että se on joulupukki, joka lahjat antaa? Vanhemmat ihmiset voivat jakaa lahjansa ystävilleen muutenkin, eikä pukiin välityksellä. Joulu on lasten juhla, omistetaan se yksin heille. Tämä on muuten turhaa matkimista sellaisista, joilla on kaikkea yllin kyllin. Porvareille eivät suurelta laajuukselta merkittäisi mitään, vaan ne ovat vain pikku muruja heidän voitoistaan.

Nyt kun olemme saaneet haalin maksetuksi, että on velaton kokoushuone, johon voi kokoontua ihmisiä y. m. viettämään, niin olisi aika ruveta enempi toimimaan ohjelmakokouksia. Sunnuntapäivät menevät aivan hukkaan. Nuorisoa olisi paljon kylässämme, mutta heitä ei huvita muu kuin tanssi. Siinä olisi kysymys, josta sopisi ajatella; miten kasvava nuorisosaadaan mukaan? Heille pitäisi saada jotain huvittavaa ja samalla opettavaista, sillä heitä ei vedä puoleensa ainoastaan työkokoukset. Jos olisi mahdollista, pitäisi toimeenpanna useammin ohjelmaittama.

Ikävä puoli asiassa on se, että toimihenkilöitä on vähän ja innostusta tietenkin puuttuu. Nuorten ja vanhemmankin väestön huvittuksena on tavallisesti kordin peluu. Leikkipeliä sanotaan. Mutta siitä voi seurata innostus uhkapeliinkin ajanollen. Paljon olisi sanomista kaikkesta, mi-

kkä koskee nuorten elämää ja miten tärkeä se olisi se kysymys, mutta en saa ajatuksiani kyllin hyvin paperille. Toivoisin, että Toverittaren palstollä olisi tästä selkeä kirjoituksia: miten voi pienillä paikkakunnilla, joissa ei voida pitää ihanneliittoa, eikä sunnuntai kouluja, saada lapset ymmärtämään sosialisminä nimen, että se olisi pysyvää heissä? Kun he menevät porvarillisiin kouluihin, niin ne vähätkin kyivät alkavat surkastua pois. Siellä on kaikenlaiset partio-pojka liikkeet ja muut, jotka huvittavat poikiamme. Mitä me annamme tilalle? Heidän nuori elämänsä kalpaa jotain kehitystä. Tämä on pulma, jonka läpi on vaikea päästä. Niin kauan kun nuorisosaadaan olla syrjässä ja me vain touhuamme, pidämme tansseja, emmekä kehittä henkisiä kykyjämme, niin nuorisosaadaan omilla teillään, ties missä milloinkin. Kapitalismi kaikella taidollaan kietoo heitä pauloihinsa, etenkin kirjallisuuden avulla. Nuorisosaadaan lukea ja he ahmivat porvarillista kirjallisuutta mielin määrin, varsinkin kun emme voi englanninkielistä taitamattomina seurata, mitä he milloinkin takovat päähänsä. Meidän pitää toimia jotta vastapainoksi, tai muuten on ollut työmme turha, kun meistä alka jättää.

Toivon kaikille Toverittaren lukijoille menestyksellistä uutta vuotta. Se sama.

PROSSER, WASH.

Terve, toverit! Taas utterasti työhön, uusilla voimilla uudelta vuodelta. Urhoollisesti taistelun vyöryyn. Pienillä voimilla pienikin työ puolesta vapauden. "Oi sana kaunis tuo." Kun me yhdessä lapsoset kaikki näin käymme rintamalla uljalna pystysäpäin.

En ole runoilija, enkä vielä paljon mielinkään kunnollisesti pystyvä. Mutta ajattelen, että meillä lapsilla on oikeus tehdä yrityksiä kaikelle alalle. Tottapahan kohtalomme sitten määrää, kun olemme saavuttaneet sen asteen elämässämme, mihin me kukin pystymme.

Meillä Prosserin suomalaisilla oli yhteinen illanvietto jouluuatonna Mrs. & Mr. Oscar Joensuun farmilla. Siellä menikin aika aamuun asti. Mitään henkistä ohjelmaa ei oltu edeltäpäin järjestetty, mutta olhan siitä silti niin paljon kuin halusimmekin. Milloin määräsimme jonkun puhumaan, laulamaan eli satuja kertomaan, niin se määräys tuli aina täytettyä. Enempi vain ja useammat tällaisia tilaisuuksia Prosserin suomalaiset!

Meillä lapsilla on ollut erittäin jännittävää tämä joulun aika, samalla kun se on monille ollut hyvin hauskaakin. Ollen nimittäin koululoma y. m. En minäkään voi moittia osaan. Sain "Joulupukilta" enemmän kuin uskalsin toivoakaan. Mutta paljon on ollut niitä lapsiraukkoja, jotka eivät ole saaneet edes syödä yhtä ateriala nälkänsä sammuttamiseksi. Siis olen ollut erittäin onnellinen näihin lapsiin verraten.

Talvi täällä Prosserissa on ollut erittäin sievää, lunta on tosin satanut kolme kertaa vähän, mutta se on aina sulanut heti, paitsi nyt on viimeisestä sateesta vielä vähän jäljellä, vaikka on jo kulunut kolme vuorokautta.

Farmarit ennustavat hyvää hedelmävuootta tänne Yakima Valley'hin. Köyhyyksiin, nykyisen yhteiskunnan kukkanen, on iskenyt kytensä myöskin farmareihin. Onpa joutunut tässäkin lähellä n.s. "Horse Heaven" nisufarmareita suorastaan kerjuulle. Niinpä juuri kun tätä olen kirjoittamassa, ajoi minulle hevosella neljän lapsen äiti, pyytien ruokaa, heiniä, vaatteita ja mitä vain on, jolla voi turvata pientä lapsilaukaa. Lapsista vanhin on kuuden vuoden ja nuorin viiden kuukauden ikäinen.

Kitini antoi hänelle velkolleni pieniksi tulleita vaatteita ja kenkiä, sekä isäni täytti karrut heinillä ja säkin täyden omentia. Keventyneen rinnoin lähti valmo ajamaan vällä-kaseen kortteeripaikkaan, jossa voi jonkun päivän tyydyttää perheen suurimpia tarpeita. Aune Palola.

PORTLAND, ORE.

Uuden vuoden tervehdys kaikille Toverittaren lukijoille. Olemme siis päässeet niin pitkälle, että olemme saaneet vastaan ottaa uuden vuoden. Niin toivorikkaalta kuin uusi vuosi alkaessaan tuntuukin, kun ei ole tiedossamme sen tuottamat elomme vaiheet, niin aina uskottelee ihminen uuden vuoden olevan mennytä vuotta onnellisemman, vaan usein hän silinä pettyy. Niin on nykyin. Uusi vuosi edessämme on toverikkaana sekä eheänä. Niin vain ihminen, toivon pilvilinnoja rakentaissa, kuluttaa vuotensa mitään todellista onnea aikaan saamatta.

Pols se kaiken tyhjyyden ihallinen, ottakaamme uusi vuosi vastaan proletarilla yhteisymmärryksellä, että "yksimielisyys on voimaa" ja tehkäämme edistystyötä myöskin sen saavuttamiseksi. Valitettavaa on, että ainakin täällä on meidän suomalaisten keskuudessa luonteita, joita on vaikea saada ymmärtämään yllämainitun lauseen todellista tarkotusta, vaan he antavat kaiken tärkeämmän huomion kaiken näkönsiin alhaisiin ja mitää perää valla olevaan toistensa arvosteleminen, joita arvostelun tuloksia sitte viedään kuuluville, aikaa ja valvoja säästämättä. On anteesiantamaton, että unohtetaan ihmiskunnan tärkein tehtävä, viedä eteen päin köyhälistön aatetta, yksimielisyyttä.

Toivon kuitenkin, että tämä vuosi uudella kasteella puhdistaisi kaikkea mikä on alhaista ja halpamaisista ja että me totisella innolla sekä ylösrakentavalla käytöksellä viemme eteenpäin köyhälistön asiaa kuluvan vuoden aikana, muistaen tunnustannamme: Yksimielisyys on voimaa! Anna O.

TOIVOLA, MINN.

Haloo kaikki Toverittaren pienet lukijat. Tämä on ensimmäinen kerta kun minä kirjoitan. Minä olen kymmenen vuoden vanha ja ensimmäisessä luokassa koulussa. Meillä on molemmat opettajat suomalaisia. Toisen nimi on Saina Hepola ja toisen nimi on Hildur Hepola. He ovat hyvät opettajat. Minulle tulee Toveritar. Luen siitä lasten kirjoituksia. Meillä on kaksi mallia koulun ja meitä ajetaan sinne hevosvaljakolla.

Meillä on viisi lypsävää lehmää, viisi vasikkaa ja kaksi hevosta ja kymmenen kanaa ja yksi kukko. Tänne meidän kylään on laitettu telefonti ja meille tulee se myöskin. Ehkä jo lopetan. Toiste lisää. Ingrid Mäki.

TOVERITTARET!

Taas me voimme täyttää teidän helmitilauksenne.

Kirjakauppaamme on juuri saapunut suuri lähetys monivärisiä, ihania, sulatuoksuisia Californian Ruusuohelmia. Sopivia kaikenikäisille naisille. Hinta \$2.00.

Toverittaren Kirjakauppa,
Box 99, Astoria, Ore.

+++++
+ NEW YORKIN SUOM. NAISTEN +
+
+ OSUUSKOTI +
+ JA PAIKANVALITYS-TOIMISTO +
+ 241 Lenox Ave. & 122 St. +
+
+ Telefonti: 813 Morning side +
+++++